

ارز فیات چیست و چه کاربردی دارد؟

پول فیات ارزی بدون ارزش ذاتی است و مطابق مقررات دولتی به عنوان ارز قانونی آن دولت تعیین می‌شود. به عبارتی دیگر با روی کار آمدن ارز فیات، این ارزها به عنوان جایگزینی برای پول کالایی و یا نماینده ارز رسمی هر دولتی معرفی شدند. این ارزها از کالاهای فیزیکی مانند نقره و طلا پشتیبانی نمی‌کنند و اعتبار آن بر اساس اعتبار دولت صادرکننده مشخص می‌شود.

بنابراین تا این جا فهمیدیم که قدرت دولت‌ها اصلی‌ترین عامل تعیین کننده ارزش این نوع پول به شمار می‌رود و در واقع ارز فیات همان اسکناس‌های کاغذی است که در طول روز برای خرید و فروش کالاها و خدمات از آن بهره می‌گیریم. حال در این نوشته از کیف پول من قصد داریم بیشتر به این نوع ارز بپردازیم؛ چراکه با روی کار آمدن ارزهای دیجیتال با نام ارز فیات در اخبار و مقالات مربوط به [بازار ارز دیجیتال](#) بیشتر برخورد می‌کنیم. پس تا انتهای نوشته همراه کیف پول من باشید تا نگاهی کلی و مفید به ارز فیات و کاربرد آن در زندگی روزمره و اقتصاد دولت‌ها بیندازیم.

معرفی ارز فیات

ارز فیات توسط دولت به عنوان ارز قانونی اعلام می‌شود، اما ارزش ذاتی یا ثابتی ندارد و ارزش آن به عرضه و تقاضا و به واسطه دولت صادرکننده پول تضمین می‌شود و دولت می‌تواند عرضه در گردش را در واکنش به نوسانات اقتصادی کنترل کند.

براساس توضیحات انجمن پولی آمریکا این توضیح درباره معنای کلمه فیات در رابطه با سیستم‌های پولی دولت‌ها ذکر شده است: کلمه "fiat" ریشه لاتین داشته و در واقع به دستور خودسرانه‌ای اطلاق می‌شود که توسط یک دولت و یا سایر اشخاص معتبر صادر می‌شود. وقتی این کلمه برای پول کاغذی به کار می‌رود، مفهومی که به خود می‌گیرد این است که دلار آمریکا فقط به این دلیل ارزش دارد که دولت این کشور می‌گوید ارزش دارد.

رئیس جمهور آمریکا ریچارد نیکسون در سال 1971 به استاندارد طلا در ایالات متحده پایان داد و اعلام کرد که دیگر دلار را نمی‌توان با طلا بازخريد کرد و به این ترتیب تا سال 1976 ارزش طلا و دلار به طور کامل از هم جدا شد. (در زمان پایان دادن این استاندارد نرخ هر اونس طلا با 38 دلار تعیین می‌شد.) با این توصیفات با پایان یافتن امکان بازخريد دلار با طلا، ارزهای فیات برخلاف ارزهای سنتی با پشتوانه کالا، قابلیت بازخريد خود را از دست دادند و به همین دلیل است که می‌گوییم ارزهای فیات ذاتا بی‌ارزش هستند و با فرمان دولت استفاده می‌شوند و ارزش پیدا می‌کنند. پس برای موفقیت یک ارز فیات، دولت باید از آن در برابر جعل محافظت کند و عرضه پول را مسئولانه مدیریت کند.

مطلب پیشنهادی : ارز دیجیتال چیست ؟

دلار ایالات متحده (USD)، یورو و سایر ارزهای اصلی پول فیات هستند. ارزهای فیات جایگزین اصلی پول کالایی است که در گذشته توسط یک دارایی مشهود پشتیبانی می‌شد. برای مثال، دلار آمریکا (ارز فیات) قبلاً توسط مقدار مشخصی طلا یا نقره پشتیبانی می‌شد و مردم می‌توانستند با آن به خرید و فروش بپردازند؛ اما امروزه طلا جایگاه خاص خود را دارد و از ارز فیات به عنوان پول رسمی و قانونی هر کشور استفاده می‌شود. با این توضیحات به نظر می‌رسد که ارز فیات جایگزین خوبی به دلیل کمبود طلا و نقره باشد، اما با نگاهی دقیق‌تر می‌فهمیم که افزایش بی‌رویه چاپ پول فیات منجر به افزایش تورم دولت مربوطه می‌شود و به این ترتیب آسیب جدی به اقتصاد کشور وارد می‌شود.

مزایا و معایب ارز فیات

ارز فیات به عنوان یک وسیله ذخیره سازی برای قدرت خرید، جایگزین سیستم مبادله، خرید محصولات و دسترسی به خدمات و غیره، نقش بسیار مهمی در اقتصاد و تجارت کشورها ایفا می‌کند. این ارزها در قرن بیست بعد از تصمیم‌گیری دولت‌ها برای حفاظت از اقتصاد در برابر رکود شدید محبوب شدند؛ اما آیا این ارزها تماما از مزایای ویژه برای دولت‌ها برخوردارند یا معایبی نیز دارند؟ پاسخ این سوال را به طور کوتاه در قسمت قبلی مطلب اشاره کردیم و همان طور که انتظارش می‌رفت، ارزهای فیات در کنار مزایا، معایبی نیز دارند که در ذیل به آن‌ها اشاره می‌کنیم:

مزایای ارز فیات

- کنترل بیشتر بانک مرکزی بر اقتصاد

- انعطاف پذیری بیشتر

- کم هزینه بودن

- کاربرد در مبادلات و تجارت بین‌المللی

- ذخیره آسان‌تر

- درآمد برای دولت

- کمیاب نشدن

معایب ارز فیات

- ایجاد تورم

- پیشینه بد و ورشکستگی اقتصاد برخی دولت‌ها در طول تاریخ

تفاوت ارز دیجیتال با ارز فیات

اگر با فضای ارزهای دیجیتال آشنایی داشته باشید، حتماً به خوبی می‌دانید که این نوع ارزها ماهیت فیزیکی ندارند و در بستر بلاکچین خرید و فروش می‌شوند. اولین ارز دیجیتال در دهه 90 و در حدود سی سال قبل به وجود آمد؛ اما در آن سال‌ها شکست خورد و سپس در سال 2009 مجدد با محبوب‌ترین ارز دیجیتال یعنی بیت کوین روی کار آمد. می‌توان بیت کوین و برخی از رمزارزهای جدید را تحولی عظیم در اقتصاد جهانی به شمار آورد، هرچند به طور قطعی نمی‌توان از تاثیر این نوع ارزها بر آینده اقتصاد و تجارت دولت‌ها نظری بیان کرد. در ادامه قصد داریم به مقایسه ارزهای دیجیتال و ارزهای فیات در حالت کلی بپردازیم تا با نسبت به هر دو ارز اطلاعات مفیدی کسب کنید و دیدگاه خوبی در رابطه با ارز فیات و ارز دیجیتال به دست آورید.

- از هر دو ارز می‌توان برای پرداخت و به عنوان ذخیره ارزش استفاده کرد.

- ارز دیجیتال و ارز فیات به اعتماد گسترده مصرف‌کننده تکیه می‌کنند تا به عنوان وسیله مبادله عمل کنند.

- پول فیات توسط بانک‌ها (مرکزی) و دولت‌ها صادر و کنترل می‌شود.

- بیت کوین (معروفترین ارز دیجیتال) از طریق فرآیندی به نام **ماینینگ ارز دیجیتال** تولید و توزیع می‌شود و توسط یک مرجع متمرکز کنترل نمی‌شود؛ در حالی که توسط دولت‌ها و بانک مرکزی هر دولتی کنترل می‌شود.

- بیت کوین قابل اعتماد است؛ چراکه امکان دستکاری آن وجود ندارد و نمی‌توان آن را دو بار خرج کرد. همچنین تراکنش‌های بیت کوین را لغو کرد و یا پس گرفت.

- سیستم پشت بیت کوین کاملاً شفاف و مبتنی بر ریاضیات و اجماع واقعی کاربران روزمره است و تمامی کاربران می‌توانند از مبادلات این سیستم باخبر شوند و به این طریق امکان پولشویی در این سیستم حذف می‌شود.

- اصلی‌ترین وجه اشتراک ارز فیات و دیجیتال در نبود پشتوانه فیزیکی برای آن‌ها است.

کدام بهتر است؟ ارز دیجیتال یا ارز فیات؟

رمزارزها تا زمانی که امکان مبادله بین دو طرف را فراهم کنند و به عنوان یک ذخیره ارزش عمل کنند، پول به شمار می‌روند؛ با این حال، این رمزارزها ویژگی‌هایی ارائه می‌دهند که سیستم پول سنتی در حال حاضر قادر به ارائه آن‌ها نیست. برای مثال ارزهای دیجیتال می‌توانند توسط هر شخصی، در هر کجا، در هر زمان، در سراسر جهان و بدون نیاز به دخالت نهاد، بانک یا دولت خرج و دریافت شوند. این در واقع انقلابی‌ترین جنبه ارزهای دیجیتال محسوب می‌شود.

مطلب پیشنهادی: معرفی صرافی کیف پول من

در مقابل پول فیات اساساً معادل بدهی است. به عبارتی دیگر وقتی بانک مرکزی دولتی اسکناس (ارز فیات) منتشر می‌کند، به طور همزمان درصدی از بدهی دولت را به عنوان مصرف کننده منتشر می‌کند. بیشتر پولی که یک دولت ایجاد می‌کند برای زمانی است که وام توسط افراد آن جامعه از بانک‌ها گرفته می‌شود. بنابراین بانک‌ها زمانی پول چاپ و منتشر می‌کنند که مردم وام دریافت می‌کنند. برای توضیحات بیشتر و درک بهتر دلار آمریکا را در نظر بگیرید: اگر وامی توسط مردم این کشور گرفته نمی‌شد، احتمالاً دلاری نیز در گردش نبود. به عبارت دیگر، بدون بدهی مصرف‌کنندگان به بانک‌ها، دلار آمریکا در دنیا وجود نخواهد داشت.

در حالتی که به نظر می‌رسد پول فیات بخش عمده ارزش خود را از راه بدهی مردم به دولت به دست می‌آورد، این مورد در رابطه با ارزهای دیجیتال مانند بیت کوین صدق نمی‌کند. بیت

کوین ارزش ذاتی فراتر از اعتماد جامعه خود دارد و به سیستمی از بدهی‌ها تکیه نمی‌کند؛ بلکه ارزش آن به میزان موثر بودن آن به عنوان یک وسیله مبادله و میزان عرضه و تقاضا برای آن ارز خلاصه می‌شود.

بیت کوین شکل جدیدی از اعتماد را برای سیستم پولی جهانی آینده ما ایجاد کرده است. در حالی که ارزهای فیات همچنان با تکیه بر قدرت دولت‌ها بیشترین تاثیر را در اقتصاد و تجارت بین‌المللی دولت‌ها دارند. با در نظر گرفتن همه این‌ها، به نظر شما کدام گزینه برای آینده ما بهتر است؟ بیت کوین یا فیات؟

در نهایت به صورت کلی ارز فیات ارز قانونی هر کشوری است که ارزش ارز با توجه به قدرت اون کشور تعیین می‌شود و مردم کشور از آن ارز برای مبادلات خود و همچنین سرمایه‌گذاری‌های خود استفاده می‌کنند که این امر موجب کسب درامدی برای دولت‌ها نیز می‌شود.